

הארי פסמן, 'הודי'

אמריקאי ממוצא רוסי,

טוען כי הוא צאצא

ישד של דוד המלך

כד אדם בישראל? כדאי מאד בימים אלה להביט על עצמו בראי ולבדוק אם תווי פניו מזכירים את אלה של הרמב"ם ו/או של דוד המלך (כפי שצוידר עליידי רמברנדט) ו/או המונגהליזיה הרמפורסמת. אם ימצא דימיון כלשהו, יש לו סיכוי סביר להיות מוכתר אייפעם כמלך ישראל. הסיכויים לזכות בתואר זה גדולים במיוחד אם אותו אדם נושא שם מישפחה כמו: שפירא, אשכנזי, הלר, אפשטיין, ריבלין, לוי, דייק, שניאורסון, קארו, אלפסי, קצנלבוגן, רוטנברג, ווהאל, מורגנשטרן, ויטאל או במברגר.

למרבה הצער לא מדובר בינתיים בי נשים. לאשה נותר רק להתאמץ, למצוא חתן מלכותי ולהפוך למלכה בתוקף נישואין.

מי שיגלה תווי-פנים מתאימים והוא גם נושא בשם-מישפחה מתאים, יצטרך ל- התמודד על התואר עם הארי פסמן, יהודי חביב בן 48, המכנה עצמו כ- "מועמד יורש העצר למלכות", ואשר מקדיש את כל מחשבותיו ומיצרו לרעיון המלוכה בישראל. רעיון המלוכה מקנן עמוק במוחו. נותר לו רק לנסות ולהפיצו ברבים בקרב אלה שלא יודעים עדיין איזה גן-עדן מצפה לאנושות בעידן המלוכה החדש. עיברית הוא יודע ככה-ככה, עובדה שלא עוזרת לו להפיץ את רעיונותיו יוצאי-הדופן.

מקורו במישפחה אלפסי. שעברה ממרוקו לספרד ומשם נדדה לגרמניה, ושינתה אז את שמה לפסמן. אחרי ששמע סיפור דומה גם מפי סבתו מצד אמו (ההורים היו דודנים), החליט הארי הצעיר לצרף את "אלפסי" לשמו, ולנסות לגלות את ה"שורשים" של מישפחתו. לאחרונה קבע ששמו הפרטי פשוט מדי, והוא מנסה לשכנע את מכריו לקרוא לו "הארי" ("ארי" ביה"א הידיעה).

האב עסק במיסחר חלקי-מתכת ישנים, והארי זוכר ש"לא היינו עשירים, אבל לא היה חסר בבית שום דבר, לי ולאחי הצעיר". אבל "אבא עבד קשה ולא היה לו זמן להנך אותנו. אמא היתה עסוקה, ואני הייתי כמו יתום. לא היה קשר ביני לבין ההורים, כמו בבתיים אחרים. זה רק מול, או גורל, שהצלחתי להנך את עצמי ברוך לי, שלפני שנולדתי היתה כבר תוכנית מיוחדת בשביל העתיד שלי, מבלי שידעתי על זה."

אינפקציה באוזניים

ויבלות ברגליים

אחרי סיום לימודיו בביה"ס התיכון בקולומבו, אוהיו, התגייס הארי, לדי ברוך, לחיל-הים האמריקאי. אחר-כך למד במשך שנתיים בפוקלטה לרפואה באוניברסיטת פרייבורג, בשווייץ. עד שלפתע הופיע סקה מילגת-הלימודים שלו — "עד היום לא ברור לי מדוע" — והוא נדד לגרמניה. לעבוד לא היה צריך, כיוון שתשלום חודשי צנוע הגיע אליו בקביעות מטעם הצבא האמריקאי. וזאת בגלל שתי סיבות: הארי הצליח להוכיח שהוא השתחרר מן הצבא עם אינפקציה באוזניים, כתוצאה מרטיבות, ויבלות כרוניות ברגליים, בגלל שלא הצליחו למצוא לו נעליים מתאימות. "טענתי שזה מפריע לי לרקוד", הוא מספר, "והרופא קיבל את זה."

אנפסי - מלך ישראל

אחרי הרבה שנים של מחשבות על הארץ והגגים על היהדות, הגיע אליה פסמן-אלפסי-מבית-דוד, בשנת 1953. ב"משך שנה למד תורה באחת משיבות ירושלים, ולבסוף החליט שזה לא בשבילו. "רציתי להצליח שם, אבל לא יכולתי, זה היה כמו מינוז", הוא אומר. "איך אפשר לשבת כל היום על מקום אחד? אפילו הרמב"ם אמר שלימוד בישיבה זה לא דרך יהודית. כל אחד צריך ללמוד עם עצמו."

הוא התגורר ברחביה, בדירה שקיבל בעזרת משרד-השיכון, עד שהחליט למכור אותה כדי שיהיה לו כסף לדברים חשובים יותר: הוצאת ספרים וחוכרות על הנושא שהתחיל להעסיקו — מלכות ישראל. סיפורו בעיקבות המלך דוד לשער הזהב, בגירסה עיברית ואנגלית, עלה לו 40,000 לירות. עם יתרת הסכום התחיל לשחק בבורסה, וגם שכר לעצמו דירה קטנה.

איש המלכות עדיין רווק. "היו לי חב"רות", הוא מגלה. "אבל משהו המיד הפריע לי להתחתן, אשה יפה, בת של בנקאי עשיר מקנדה, רצתה שנחיה קודם איזה תקופה ביחד לפני שנתחתן, אבל לא הסכמתי וניסרדנו. היי תטא אפשר לחיות עם אחרות, לא עם האשה שלך! אחר-כך היתה אחת שלא רצתה ללכת למיקוטה. כשהיא הסכימה לבסוף, אני לא רציתי, כי התעייפתי מהוויכוחים."

"היתה גברת עשירה, שהיה לה לב קשה. לא רציתי להתחתן רק בשביל הכסף. היתה אחרת שאמרה שלא מסכימה שאבובו כסף על הוצאת ספרים. בעצם, כל הזמן רציתי להתחתן, כי אני אוהב חתן רות. מאד, אבל ככה זה יצא, שלא התחתנתי. אם הייתי נשוי, לא היה לי זמן היום לעסוק במלכות ישראל."

כנס בירושלים מתכוון הארי אלפסי פסמן לבחור במנהלי סניפים, כדי לארגן את התנועה המלכותית בערי ישראל, להשיב בהדרגה על כל השאלות שיוצגו בפניו, ולגבש מכל אדם סך של 12 לירות דמי-חברות. סכום לא גדול, אם מדובר בהקמתה של מלכות בישראל.

כמו דוד המלך

על-מנת להוכיח את דימויו לדוד מלך ישראל המקורי, הצטלם הטוען לכתר המלוכה בישראל, הארי אלפסי פסמן, לפני שנים מיספר בדמותו של דוד, כפי שהוא מופיע בציורו המפורסם של רמברנדט. לטענתו מוכיח הדימיון בינו לבין המלך המצוייר כי הוא-הוא יורשו האמיתי.

המוראלי יהיה בירושלים, וכל העמים יתנו לנו דרך-ארץ — כל עם לפי הטבע שלו. סוף-סוף גם הם יעשו מלכות, כמו אצלנו. אנחנו המרכז. מכל העולם יבואו לכאן לקונפרנסים. מלכות ישראל תהיה כמו מחשב והיא תביא שלום ואושר. מחשב זה מכשיר שעובד בלי טעות, וכך תהיה גם מלכות ישראל — בלי טעות. זוהי תחילתה של אוטופיה, בשביל כל העולם. ואחרי שאנחנו נהיה מלכות מסודרת ילך אחרינו כל העולם. כל העמים יהיו עם אחד. זו האוטופיה של כל הנביאים בתנ"ך, והרבה אנשים אינטליגנטים מסכימים לי רעיון המלכות שלי."

ביום הששי האחרון פירסם פסמן, ב"הוצאה לא-צנועה של 6,000 לירות, מודעות גדולות בשלושה עיתונים יומיים, בהן הזמין תומכים ואוהדים, בעיקר בני מישפחות מורע דוד המלך (שפירא ושות'), לכנס של התנועה למען מלכות ישראל, בבית-אגרון בירושלים. בשעות הבוקר של

אבל לעומת זאת, גם באנגלית, שהיא שפת-אמו, אין הוא מצליח תמיד להסביר את עצמו.

דירה ומכונת

— בחינם

כך מסביר הארי פסמן את חזונו הפרטי:

"במקום נשיא יהיה לנו מלך. שליט מהשילטון יהיה בידיו, שליט בידו הכנסת ושליט בידו בית-המשפט. הכנסת תמשיך להיות כמו היום, עם כמה שינויים שלא ידועים לי כרגע, כשהמטרה היא שיהיו בה ניצגים משנים-עשר השבטים. יהיו בכנסת מומחים שיקבעו לאיזה שבט משתייך כל אדם בארץ.

הכנסת תבחר את המלך, שחייב להיות מבית דוד, משבט יהודה. הוא צריך להיות טהור, וצריך לסבול כפי שהמלך דוד סבל. הסבל יעניק לו ניסיון בחיים, וכך יוכל להבין את הבעיות של העם. צריך שיהיה חכם, וצריך שיהיו לו פנים יפים, סימטריים, כמו בציור של רמברנדט. המלך יוכל להיות נשוי, ואשתו יוכלה להיות מלכה.

"לפי המצב האישי שלי אני מתאים להיות המלך. היום אין הרבה אנשים שמוצאם טהור מבית דוד, אולי אחד ממיליון. היום יש הרבה מעורבים. אני לעומתם, טהור במאה אחוז, גם מבחינה רפואית. אני דומה בפנים לרמב"ם, שאמר על עצמו שהוא צאצא טהור לרבנים מבית דוד המלך, ואני גם דומה לדוד של רמברנדט, וגם למונגהליזיה — בשפתיים, באף ובעיניים. גם החיוך שלי מזכיר אותה, אבל היא אשה ואני גבר.

"אם, יש מישפחה אחר שיותר מתאים ממני, לא אתנגד לו. העיקר הוא שתבוא מלכות ישראל, או תיפתרנה כל הבעיות של המדינה — בחוץ ובפנים. כל העולם מחכה לזאת, והוה התפקיד שלנו לעשותה. עד שאנחנו נעשה את התוכנית הזאת, כל העמים יהיו נגדנו, כמו היום. המרכז